

 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
--	--

Práce (co se nehodí, škrtněte): ~~diplomová~~ / bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího / ~~oponenta~~

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Karolína Jiráková, Ph.D.

Práci předložil(a): Adam Novák

Název práce: Vybraný problém z Aristotelova spisu *O duši*: zkoumání duše a hierarchie živé přírody

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce je vysvětlit Aristotelovu koncepci duše především s ohledem na hierarchii živé přírody. Ústředním tématem se tak stává právě pojetí hierarchie samotné, neboť se záhy ukazuje, že o ní lze mluvit hned na několika úrovních. Cíl práce byl jednoznačně naplněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Téma patří v rámci antické filosofie mezi ty náročnější. V rámci komentáře k obsahovému zpracování jsem se rozhodla vybrat jen několik aspektů. V přehledu základní Aristotelovy terminologie se studentovi podařilo vysvětlit a vyzdvihnout význam „dynamické dvojice“ *dynamis/energeia* s ohledem na zkoumání živých tvorů. Práce je celkově svázána s perspektivou zohledňující živáčky vůbec, kde člověk je pouze jedním z nositelů duše, nikoli výlučnou postavou. Proto je středobodem práce otázka hierarchie, která odkrývá stupňovité uspořádání živého světa podle mohutností/schopností (*dynameis*), kterými disponuje duše jednotlivých nositelů. Hierarchické uspořádání student odhaluje hned na několika úrovních.

Model duše student promýšlí na Aristotelových vlastních příkladech ze živé přírody, které vysvětluje a někdy i domýšlí, nebo přináší své vlastní příklady ze živého světa. Díky tomu dochází jednak k projasnění Aristotelovy koncepce duše, jednak je tak vlastně v souladu s vlastními Aristotelovými metodologickými nároky prováděn test představené definice (definic) duše. Studentovi se daří manifestovat spojení mezi teoretickým pojednáním a Aristotelovým zájmem o živou přírodu, přičemž sympaticky naráží i na to, že některé projevy organismů se vzpírají jednoduchému vysvětlení (např. otázka, zda žijí rostliny či hmyz, když je nějaká jejich část oddělena v souvislosti s otázkou po dělitelnosti/nedělitelnosti duše; lze/nelze rostlinám přičítat pohyb, když se otáčí za sluncem). Práce je založena na podrobné četbě Aristotela spisu *De anima* (s občasnými přesahy do dalších pojednání) a zohlednění diskuse v odborné literatuře, přičemž student zvládá četbu filosoficky komplikovaného tématu v anglicko-jazyčných studiích a nezůstává při jejich využití na povrchu.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální úprava textu odpovídá požadavkům kladeným na bakalářskou kvalifikační práci. Občasné nedostatky se najdou, jejich množství však nepůsobí rušivě (student vládne alfabétou a zná základní starořeckou gramatiku, a tak používá Aristotelovu terminologii v řečtině, což je samozřejmě na prepisy náročné a produkuje to určité procento chyb). Text je psán nebanálním, kultivovaným a projasňujícím stylem. Text je do kapitol členěn podle jasného klíče. Odkazy na použité zdroje odpovídají oboru.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Student předložil práci, za kterou se skrývá větší množství práce, než může být na první pohled patrné. Svůj vážný zájem o myšlení antických autorů prokazuje od prvního ročníku studia, v dalších letech pak záměrně absolvoval většinu kurzů, které ke starořeckému myšlení na naší katedře nabízíme, včetně dvousemestrálního kurzu řecké terminologie a navazující interpretace textů. Téma Aristotelovy koncepce duše a jejích dopadů na porozumění živé přírodě začal promýšlet mnohem dříve, než se pustil do samotného vypracování. Z předložené bakalářské práce je zřejmé, že studentovi nešlo o to primárně sepsat práci, ale především porozumět zkoumanému typu myšlení. Mám-li se z pozice vedoucího vyjádřit k nejsilnější stránce textu, pak je to právě promyšlený, a tím pádem pro čtenáře srozumitelný, způsob psaní. Každý, kdo měl v ruce některý z Aristotelových spisů, dobře ví, že porozumět stylu, kterým myslí a píše, je úkolem náročným. A není to jen problematický charakter dochovaných textů, ale i specifická terminologie, která klade při snaze o vysvětlení nemalý odpor. Promluvit/napsat jasným způsobem o Aristotelově myšlení je oříškem i pro zkušenější badatele.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Aristotelés v díle *De anima* nabízí nejvíce obecný výměr duše. Jak podotýká R. D. Hicks, testem správné definice pro Aristotela samotného je, pokud se všechny životní projevy rozmanitých organismů pod tento výměr vejdou. Zdá se, že to Aristotelovi nejen v *De an.* funguje. Napadá Vás nějaký příklad (ať už ho Aristotelés sám zvažuje, nebo je Váš vlastní, nebo nalezený v literatuře), který by se tomu vzpíral? Mohl by být dle Aristotelovy koncepce živý/oduševnělý krápník? Mohl by být v tomto smyslu oduševnělý první hybatel?
2. Vyberte si jeden příklad inspirovaný studií od Bose (tj. týkající se hierarchie prvků/*stoicheia* v kontextu oduševnělých tvorů) a ukažte, jakou perspektivu to otevírá.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Navrhuji známku „výborně“.

Datum: 27. 5. 2024

Podpis: